Κυριακή προ της Υψώσεως (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 7 Σεπτεμβρίου, 2018

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στὴν ἐπιστολὴ του πρὸς Γαλάτας (6,14) ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέει ὅτι ὁ κόσμος ἔχει σταυρωθεῖ γιὰ ἐκεῖνον κι ἐκεῖνος σταυρώθηκε γιὰ τὸν κόσμο. Τὶ σημαίνει αὐτὸ; Ὁ Παῦλος δὲν σταυρώθηκε, οὔτε καὶ ὁ κόσμος· ἀλλὰ ἡ εἰκόνα στὴν ἀρχαία γλώσσα εἶναι ξεκάθαρη. Στὴν σταύρωση τὰ χέρια τοῦ θύματος εἶναι ἁπλωμένα στὶς δύο πλευρὲς τοῦ σταυροῦ, βίαια χωρισμένα καὶ καρφωμένα στὸν σταυρό ἔτσι ποὺ νὰ μὴν σμίξουν ποτὲ ξανά. Κι εἶναι αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο μᾶς μιλάει ὁ Παῦλος. Μέσω τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὁ κόσμος ἔχει ἀποκοπεῖ ἀπὸ ἐκεῖνον καὶ ἔχει γίνει ἐντελῶς ξένος, ἕναν κόσμο ποὺ δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ φτάσει, ποὺ δὲν θέλει πλέον νὰ πλησιάσει, ἕναν κόσμο ποὺ ὄχι μόνο τὸν ἔχουν πάρει ἀπὸ ἐκεῖνον, ἀλλὰ ποὺ ἀπορίπτει. Καὶ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἔγινε ξένος γιὰ τὸν κόσμο, ἐπειδὴ ὁ κόσμος δὲν μπορεῖ πλέον νὰ τὸν δεχτεῖ μὲ τοὺς νέους ὅρους, τοὺς ὅρους τοῦ Χριστοῦ, μὲ τους ὁποίους ζεῖ.

Θὰ πρέπει νὰ σκεφτοῦμε τὸν ἑαυτό μας ὅταν ἀκοῦμε τέτοια λόγια καὶ βλέπουμε αὐτὲς τὶς εἰκόνες. Ὁ Παῦλος ἦταν ἐχθρὸς τοῦ Χριστοῦ· ταξίδεψε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς τὴ Δαμασκὸ μὲ σκοπὸ νὰ ἐξολοθρεύσει τοὺς ὀπαδοὺς Του ἐπειδὴ ἦταν ψεῦτες, βλάσφημοι, καὶ καθ’ὁδὸν συναντήθηκε μὲ τὸν Χριστό. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Χριστὸς ἔγινε ὁ Κύριός του, ὁ Θεὸς Του, καὶ κανένας ἄλλος δὲν ὑπῆρχε ποὺ ν’ ἀξίζει γιὰ ἐκεῖνον. Εἶχε μιὰ μεγάλη καὶ πλατιὰ καρδιὰ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ δεχτεῖ τὸ μήνυμα καὶ ν’ ἀνταποκριθεῖ σ’ αὐτὸ μ’ ὅλη του τὴν ὕπαρξη, τὴ ζωή, ν’ ἀντιμετωπίσει ὅ,τι μποροῦσε νὰ συμβεῖ.

Πράγματικά, γιὰ ἐμᾶς ἡ ἱστορία τῆς Σταύρωσης εἶναι μιὰ ἱστορία ποὺ ἀκοῦμε τόσο συχνά – οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐμᾶς ἀπὸ τὰ παιδικὰ μας χρόνια, ἤ τουλάχιστον ἀπὸ τότε ποὺ εἴμασταν νέοι. Ὑπῆρξε κάποια στιγμὴ ὅπου μέσα ἀπὸ τὴν παιδικὴ φαντασία, ἀνταποκριθήκαμε σ’ αὐτὴ τὴν ἱστορία μ’ αἴσθημα βαθύ, καὶ τότε σὰν ν’ ἀποκτήσαμε ἀνοσία - τὴν ἀποδεχτήκαμε ὡς στοιχεῖο δεδομένο τῆς πίστης μας, ἔπαψε νὰ εἶναι γεγονός τῆς ζωῆς μας. Ὁ Ἅγιος Παῦλος λέει σὲ κάποιο ἄλλο ἐδάφιο ὅτι γιὰ ἐκεῖνον, ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλη του ἡ ζωή, κι ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἦταν αὐτὸς ποὺ ἦταν, τὶ ἄλλο θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἀντάξιο αὐτῆς τῆς ζωῆς; Μὲ τὶ θὰ μποροῦσε νὰ συγκριθεῖ; Σκεφτεῖτε γιὰ μιὰ στιγμή, τὶ θὰ συνέβαινε ἄν κάποιος ποὺ ἀγαπᾶτε, ἤ ποὺ θαυμάζετε, πέσει θύμα βίας, δολοφονικῆς σκληρότητας ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπειδὴ ἀντιστάθηκε σὲ κάτι ποὺ ἄξιζε γιὰ αὐτὸν περισσότερο ἀπὸ τὴ ζωή, ἴσως γιὰ τὴ ζωή σας, γιὰ νὰ

σώσει ἐσᾶς προσωπικά. Θὰ μπορούσατε ποτὲ νὰ ἐπιστρέψετε πίσω στὰ πράγματα ποὺ τοῦ στοίχισαν τὴ ζωή; Θὰ μπορούσατε, θὰ μποροῦσε κάποιος ἀπὸ ἐμᾶς νὰ παίξει μὲ τὴ ζωή; Μποροῦμε νὰ ζοῦμε ἀνόητα; Θὰ διαλέγαμε τὸ κακὸ, ἐνῶ προσπαθοῦμε νὰ τὸ μεταμφιέσουμε μὲ τὸν ἕνα ἤ τὸν ἄλλο τρόπο; Ἂν γνωρίζαμε ὅτι ἐπειδὴ κάναμε αὐτὴν τὴν ἐπιλογή -ἴσως μιὰ ἀσήμαντη ἐπιλογή, ἀλλὰ ἐγκληματική - ἕνα ἀγαπημένο πρόσωπο, ἤ ἁπλὰ ἕνας ἄνθρωπος, θὰ ἔπρεπε νὰ πεθάνει γι’ αὐτό; Ἕνας μεθυσμένος ὁδηγὸς εἶναι ἕνα παράδειγμα. Ἀλλὰ ὑπάρχουν τόσοι τρόποι ποὺ γινόμαστε ἡ καταστροφὴ γιὰ τὸν ἄλλον...

Καὶ ὑπάρχουν ἡρωικοὶ τρόποι μὲ τοὺς ὁποίους οἱ ἄνθρωποι προσφέρουν τὴ ζωή τους γιὰ τοὺς ἄλλους, ἐπειδὴ ὁ ἄλλος ἦταν ἀνόητος· ὄχι τόσο ἁμαρτωλὸς ὅσο τοῦ φάνηκε- ἁπλὰ ἀνόητος! Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ τρέλα σημαίνει θάνατο.

Ποῦ εἶναι ἡ θέση μας σ’ ὅλα αὐτά; Μπορεῖ κάποιος νὰ πεῖ τίμια τὰ λόγια ποὺ εἶπε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος σ’ αὐτὴ τὴν Ἐπιστολὴ, ἤ σὲ ἄλλο κείμενο ὅταν λέει ὅτι γιὰ ἐκεῖνον ζωὴ εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωή, ὅτι ἀνυπομονεῖ νὰ πεθάνει γιὰ νὰ εἶναι μ’ Ἐκεῖνον, ὅτι ἡ ζωὴ στὴ γῆ εἶναι χωρισμὸς καὶ ὅτι ἡ μοναδική του προσμονὴ εἶναι νὰ ἑνωθεῖ μαζί Του; (Φιλιππησίους 1:21).

Ἄς σκεφτοῦμε σοβαρά. Αὐτὰ τὰ λόγια τῆς Γραφῆς δὲν εἶναι γραμμένα γιὰ νὰ μᾶς κρίνουν, γιὰ νὰ μᾶς καταδικάσουν, ἀλλὰ εἶναι **ἕνα κάλεσμα**· ὁ Παῦλος λέει: «Γνωρίζω τὶ σημαίνει νὰ ἔχει κάποιος ἀνακαλύψει τὴν αἰώνια ζωή, τὶ σημαίνει νὰ ἔχει ἀνακαλύψει τὸν Χριστό, νὰ ἔχει ἀνακαλύψει ὅτι τὸ κάθε τι ἔχει ἀξία στὴ ζωὴ σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ πράγματα ποὺ ὑπηρετοῦμε δουλικά. Ἀνακαλύψτε τα, θὰ μᾶς ἔλεγε, ἐπιστρέψτε στὴ ψυχή σας, στὸ παρελθόν σας, στὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ὁ Χριστὸς μπῆκε στὴ ζωή σας, στὴν καρδιά σας, τὴ στιγμὴ τοῦ θαύματος, τῆς χαρᾶς, τῆς ἐλευθερίας, καὶ τότε ζῆστε ἀπὸ αὐτὴν, ἀφήνοντας κάθε τι σκοτεινό, ἄψυχο, ἄσχημο! **Διαλέξτε τὸ φῶς, τὴ ζωή, τὴ χαρά** - ὅλα αὐτὰ ποὺ περικλείει τ’ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ. Ἀμήν.

(Πηγή και Ἀπόδοση στὴν νεοελληνική: agiazoni.gr)